Dotan Moreno

Even Though I Walk

Curators: Barak Rubin, Livia Tagliacozzo

“Even Though I Walk” examines transition and emblematic liminal spaces: Arabness and Jewishness, the expressed and the untold. According to Moreno, the potential of visual in-betweenness opens up new interpretations and possibilities. His etchings represent entangled identities, challenging societal pressures to define and preserve distinctions. Evoking a sense of calibrated balance, he fuses Jewish and Arab symbols and religious texts, and the male protagonist of his works retains delicate characteristics. This yields a correspondence of sorts between externally set historical, religious, ethnic, and gendered identifications and the artist’s considerations of the shades that lie in between them. Etching is Moreno’s technique of choice because it allows for the exemplification of mixed nature. In effect, etching requires the smoothing and covering of a surface, the scratching and removal of material, and the revelation and disclosure of the details only following a process of ink retention and exposure. Incisions, layering, covering, and uncovering reveal a nuanced tonal palette that aptly mirrors the subtle implications of the complex identities portrayed.

A set of colorful paper masks accompanies the black-and-white etchings. Imbued with socio-cultural significance, mask-wearing is central in rituals of representation, performance, warfare, and religion. Hiding the wearer’s features, they serve as a means to conceal oneself and take on new roles. These masks represent both a cover for and an escape from a perpetual state of ambivalence; encapsulating the restorative efficacy of staging identity and the inclination to perform in order to fulfill conventional roles and conform to a particular socio-cultural classification.

משרד התרבות והספורט
Ministry of Culture and Sport
وزارة الثّقافة والرّياضة

דותן מורנו

גם כי אלך

אוצרים: ברק רובין, ליביה טליאקוצו

סדרת העבודות ״גם כי אלך״ בוחנת מעברים ומרחבי סף סמליים: ערביוּת ויהודיוּת, המובעת והלא מסופרת. מורנו מאמין כי ביניות חזותית יכולה לפתוח פתח לפרשנויות ואפשרויות חדשות. סדרת התחריטים של מורנו מתארים זהויות סבוכות הקוראות תיגר על לחצים חברתיים ליצור הגדרות, דעות קדומות ושימורן. המיזוג שהוא יוצר בין סמלים וכתבים דתיים יהודיים וערביים יוצר תחושה של איזון מחושב, הגיבור בעבודותיו של מורנו משמר את אותם מאפיינים מעודנים. באופן זה מתאפשרת הלימה מסוימת בין הזדהות היסטורית, דתית, אתנית ומגדרית שמקורן חיצוני, לבין יחסו של האמן לגוונים שמתקיימים ביניהן. תחריט הינה הטכניקה המועדפת על מורנו, כיוון שהיא מאפשרת להדגים את הטבע המעורב. למעשה, יצירת התחריט דורשת החלקה וכיסוי של משטח, גירוד וגריעה של חומר, חשיפה וגילוי של פרטים בעקבות תהליך של שקיעה וחשיפה של דיו. חתכים, שכבות, כיסוי וחשיפה מגלים פלטת גוונים מלאה ניואנסים, שיקוף הולם להשלכות הסבוכות של הזהויות המורכבות המתוארות בעבודה. סדרה של מסכות נייר צבעוניות מלוות את סדרת התחריטים המונוכרומטיים. עטיית מסיכה טעונה במספר רב של משמעויות חברתיות ותרבותיות וממלאת תפקיד חשוב בריטואלים של ייצוג, הופעה, מלחמה ודת. המסכה מסתירה את תווי הפנים של הלובש, ובכך מאפשרת לו להסתיר את זהותו ולאמץ תפקידים חדשים. היא מספקת בה בעת הסוואה למצב תמידי של אמביוולנטיות, ומפלט ממנו: המסכה מגלמת את היעילות הרסטורטיבית של בימוי זהות ואת הנטייה לביצוע פרפורמטיבי כדי למלא תפקידים קונבנציונליים ולהתאים לסיווג חברתי-תרבותי מסוים.

دوتان مورنو

حتى عندما أذهب

القيّمون: براك روبين، ليڤيا تلياكوتسو

تتقصى مجموعة الأعمال «حتى عندما أذهب» الانتقالات وفضاءات العتبة الرمزية: العروبة واليهودية، المُعبّر عنها وغير المروية. يؤمن مورنو بأن الوسطية المرئية يمكنها أن تفتح نافذة على تأويلات وامكانيات جديدة. تتناول سلسلة نقوش مورنو هويّات معقدة تتحدى الضغوطات المجتمعية والتعريفات، والآراء المسبقة وتكريسها. فالتمازج الذي يخلقه بين الرموز والكتابات الدينية اليهودية والعربية، يخلق الشعور بالتوازن المدروس، ويحتفظ بطل أعمال مرونو بتلك الخصائص الدقيقة. وبهذه الطريقة يتم تحقيق التوافق ما بين الهويّات التاريخية، الدينية، العرقية والجندرية ذات الأصل الخارجي، وبين علاقة الفنّان مع ظلال الألوان الكامنة بينها. النقش هو تقنية مفضلة لدى مورنو، لأنه يتيح له تمثيل الطبيعة المختلفة. يتطلب النقش تجانس السطح وتغطيته، قشط وإزالة مواد، والكشف عن التفاصيل في أعقاب عملية ترسب وكشف الحبر. تكشف الشقوق والطبقات والتغطية درجات متباينة تعكس بشكل مناسب الآثار الدقيقة للهويّات المعقدة التي يتم وصفها في العمل. سلسلة أقنعة من الورق الملون ترافق سلسلة النقوش أحادية اللون. لبس القناع مشحون بعدد كبير من المفاهيم الاجتماعية والثقافية، ويؤدي دورًا مهمًا في طقوس العروض، والظهور، والحرب والدين. القناع يخفي ملامح وجه صاحبه، مما يتيح له إخفاء هويته وتبني أدوارًا جديدة. ويوفر القناع في الوقت نفسه تمويهًا لوضع دائم من التضاد، ومهربًا منه: القناع يجسّد الجدوى التصالحية لمسرحة الهوية والميل إلى تنفيذ عمل إدائي للقيام بأدوار تقليدية والتلاؤم مع تصنيف اجتماعي ثقافي معين.